

гава влязли черкезите въ селото, заобиколили черковния дворъ и си показали главитѣ надъ дувара му, гдѣто единъ черкезенъ са покатерили по дувара и искалъ да влезе вътре; но като слизалъ Димитръ отъ Радио-Махле съ единъ търпани, гдѣто сѣчатъ тръниетѣ, замахналъ и отсѣкалъ на веднажъ главата му. Като видѣли убиванието му другите черкези на часа го убиватъ и като са пастанили добре покрай дуварътъ, насочватъ си пушките къмъ хората и веднага почноватъ да гърмятъ срѣщу тѣхъ безъ милостъ, дордѣто ги избрали всичките тамъ колкото били събрани въ двора черквата и училището. А башбозуците и редовната войска и тѣ захванали да гърмятъ и убиватъ изъ селото кого дѣ намерятъ, които едвамъ часа кждѣ $11\frac{1}{2}$ си отпочинали отъ звѣрската си работа. Когато на другий денъ си присѣтили жертвите, които испратили на оизи свѣтъ, спорядъ исканието на Английския Консулъ и дописникъ, памѣрили и прѣброяли вътре въ черковния дворъ, черквата и училището убити 1013 и пословомъ хиляда и тридесетъ, а извѣнь черковния дворъ, изъ селото по кѫщите изъ него навънъ и покрай него избити 1387 и пословомъ хиляда и триста и осемдесетъ и седемъ, всичко 2400 души убити и исклани за трима черкези, двамата извѣни селото, а едина въ черковния дуваръ, гдѣто английския дописникъ ги обшародвалъ официално въ Цариградските вѣстници 360 души а въ европейските точно. Тия точни числа ми са представихъ отъ самаго Попъ Тени, който съдѣ завръщанието си въ селото ималъ грижата да изучи гдѣ колко са били избити отъ черкезите и турцитѣ въ приключението и какъ.

Тъй като Българските събрани села въ Гюнюлюската махла, не са имали доста точни срѣдства за съпротивление на черкезите и турските редовни и башбозушки войски, тѣ са хвъргали много съ оржието отъ старата система съ цѣль да отпаднатъ черкезите безъ да знаятъ и за редовните воиски, гдѣто съ туй не са могли нищо друго да направятъ, освѣнъ да навлѣчатъ гиѣва и яростта на немилостивите азиатски кръвопийци, които еще на първото